Európsky ombudsman

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. *Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znižovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej* jazykovej politike a politike prekladu [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 255/2009/JF - Problémy týkajúce sa uhradenia nákladov mimovládnej organizácie na projekt rámci programu Mládež

Rozhodnutie
Prípad 255/2009/JF - **Otvorené dňa** 19/03/2009 - **Rozhodnutie z dňa** 19/05/2010

Sťažovateľ, ktorým je mimovládna organizácia so sídlom v Dánsku, organizoval dvojtýždňový seminár pre mladých ľudí o integrácii menšín a rozširovaní EÚ. Seminár bol sponzorovaný v rámci programu Komisie s názvom Mládež. Po skončení seminára Výkonná agentúra pre vzdelávanie, audiovizuálny sektor a kultúru (EACEA), ktorá spravovala granty pre programy *Leonardo* , *Socrates* a *Mládež* , požiadala sťažovateľa, aby uhradil celkové náklady na seminár vo výške 2 364 EUR. Sťažovateľ s uvedenou úhradou nesúhlasil a požiadal ombudsmana a pomoc.

Ombudsman po dôkladnej analýze sťažnosti rozhodol o začatí vyšetrovania. Agentúra EACEA opätovne preskúmala svoje záznamy a zistila, že náklady na inštruktorov sprevádzajúcich mladých účastníkov, ktoré pôvodne považovala za neoprávnené, boli v skutočnosti podľa platných predpisov oprávnené. Následne agentúra EACEA zrušila svoju požiadavku na uhradenie sumy 2 364 EUR a považovala záležitosť za uzavretú.

Ombudsmanovým vyšetrovaním sa však zistilo aj to, že sťažovateľ urobil zjavnú chybu pri vypĺňaní žiadosti o udelenie grantu na *program Mládež* . V prípade cestovných nákladov účastníkov uviedol nesprávnu sumu. To viedlo k tomu, že sťažovateľovi nebola vyplatená správna suma za tieto náklady. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom čase sa pozornosť agentúry EACEA plne sústreďovala na túto chybu, sa ombudsman domnieval, že by bolo nespravodlivé a neprimerané, ak by sa sťažovateľovi neuhradili skutočné náklady, ktoré mu v takýchto podmienkach vznikli. Preto navrhol priateľské riešenie, podľa ktorého mala agentúra EACEA uhradiť sťažovateľovi sumu vo výške skutočných cestovných nákladov účastníkov seminára.

Agentúra EACEA uvedený návrh prijala a vyplatila sťažovateľovi celkovú sumu 2 722,03 EUR. Ombudsman uvítal konanie agentúry EACEA a prípad uzavrel.

O OKOLNOSTIACH, KTORÉ VIEDLI K PODANIU SŤAŽNOSTI

1. V novembri 2002 dánske *združenie mimovládnych organizácií pre komunitné akadémie (ďalej len „* sťažovateľ“) [1] požiadalo Úrad pre technickú pomoc (TAO) o grant na program pre mládež pre Socrates, Leonardo a mládež (ďalej len „Komisia“) [2] . V platných pravidlách financovania programu pre mládež týkajúcich sa cestovných výdavkov sa stanovilo, že Spoločenstvo bude financovať 70 % týchto výdavkov.

2. Na projekte sťažovateľa s názvom *Transylvania Community College 2003* sa zúčastnilo viac ako 50 mladých ľudí a pracovníkov s mládežou z 11 európskych krajín, ktorí sa zúčastnili na dvojtýždňových diskusiách týkajúcich sa integrácie menšín v strednej a východnej Európe a politiky rozširovania EÚ. Celkové výdavky na cestovné náklady projektu predstavovali 13 750 EUR. V súlade s grantom na program Mládež by Komisia pokryla 70 % týchto výdavkov, čo zodpovedá 9 500 EUR. Sťažovateľ však pri vypĺňaní svojej žiadosti omylom uviedol tento posledný uvedený údaj ako celkové cestovné výdavky projektu. V dôsledku toho financovanie Spoločenstva vo výške 70 % uplatnené na túto druhú sumu a Komisia by pokryla len 6 650 EUR súvisiacich cestovných nákladov.

3. V júli 2003 Komisia po schválení projektu zaslala sťažovateľovi finančnú dohodu o grante na program Mládež vo výške 24 350 EUR (ďalej len „zmluva“). V zmluve sa ako celkové výdavky na cestovné náklady uvádzalo 9 500 EUR.

4. Dňa 9. júla 2003 sťažovateľ podpísal zmluvu a poslal ju späť Komisii. V liste pripojenom k zmluve však sťažovateľ upozornil Komisiu na skutočnosť, že „[bola] požiadaná *o pokrytie 70 % cestovných nákladov vo výške 9 500 EUR (celkové náklady budú 13,750 EUR).* [*Navrhovaný rozpočet] však ešte raz znížil sumu (0,70 x 9 500 EUR = 6 650 EUR). "Sťažovateľ vzhľadom* na uvedené skutočnosti požiadal Komisiu, aby príslušné sumy prehodnotila.

5. Dňa 21. júla 2003 Komisia podpísala a schválila zmluvu.

6. V období od 3. do 16. augusta 2003 navrhovateľ realizoval projekt. Počas tohto obdobia jej Komisia 7. augusta 2003 vyplatila prvú splátku vo výške 19 480 EUR.

7. Na začiatku roka 2004 sťažovateľ predložil záverečnú správu o projekte, v ktorej identifikoval 13 817 EUR vzniknutých cestovných nákladov.

8. Dňa 6. júla 2004 sťažovateľ zaslal Komisii list, v ktorom vyjadril znepokojenie nad možným nedorozumením týkajúcim sa cestovných nákladov. Komisia zaplatila sťažovateľovi 6 650 EUR z cestovných nákladov projektu. Pri podpise zmluvy však sťažovateľ informoval Komisiu, že 70

% jeho celkových cestovných nákladov zodpovedá 9 500 EUR. Bolo teda zrejmé, že Komisia sa dopustila chyby, keď schválila rozpočet vo výške 9 500 EUR zodpovedajúci 100 % cestovných nákladov. Napriek tomu, že sťažovateľ túto chybu zaznamenal pred podpísaním zmluvy, nezačal v tejto súvislosti rokovania s Komisiou a podpísal zmluvu, pretože v tom čase sa projekt chystal začať. Sťažovateľ bol pod časovým tlakom a nemal inú možnosť než podpísať zmluvu tak, ako bola. Okrem toho 23. júla 2003 Komisia označila uvedený problém len za „ *technickú* povahu“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ požiadal Komisiu, aby túto chybu napravila a zaplatila 2 850 EUR zvyšných cestovných nákladov v konečnej splátke.

9. Dňa 15. júla 2004 Komisia vyplatila sťažovateľovi celý zostatok grantu a 27. júla 2004 ukončila projekt.

10. Dňa 28. júla 2004 Komisia odpovedala na oznámenie sťažovateľa zo 6. júla 2004. Uviedla, že: i) " *formulár žiadosti predložený* [sťažovateľom] *bol zjavne nesprávny. Údaje o cestovných nákladoch boli jasne uvedené... v celkovej výške 9 500 EUR. Podľa pravidiel financovania akcie môže Komisia zohľadniť len 70 % tejto sumy na financovanie, t. j. 6 550 EUR* .“; a ii) schválila cestovné náklady vo výške 6 650 EUR. List sťažovateľa z 9. júla 2003 sa považoval za žiadosť o „ *doplnkové financovanie* “. Komisia mohla za výnimočných okolností a pred rokom 2003 zmeniť svoje rozhodnutia o udelení grantu. V tom čase bola ochotná pomôcť sťažovateľovi pri hľadaní priaznivého riešenia situácie. V roku 2003 však nadobudlo účinnosť nové nariadenie o rozpočtových pravidlách (NFR), ktoré obsahuje podrobné požiadavky na riadenie programov Spoločenstva. V dôsledku toho už nebolo možné povoliť dodatočné financovanie bez ohľadu na platné odôvodnenia. Komisia stále žiadala o výnimku z tohto pravidla a snažila sa prideliť dodatočné finančné prostriedky. V roku 2004 však bolo úplne jasné, že za takých okolností, ako je prípad sťažovateľa, NFR neumožní vykonať žiadne zmeny grantu. Sťažovateľ mal výhradnú zodpovednosť za svoju žiadosť a mal venovať veľkú pozornosť pri vypĺňaní formulára, aby sa vyhol chybám. Komisia i) vyjadrila poľutovanie nad tým, že žiadosť sťažovateľa o „ *dodatočné financovanie* “ vo výške 2 850 EUR nemôže byť schválená; a ii) potvrdila, že na sťažovateľa už previedla poslednú splátku vo výške 4 870 EUR.

11. Dňa 7. septembra 2004 sťažovateľ zaslal odpoveď, v ktorej súhlasil s chybou vo formulári žiadosti. Zdôraznil však, že hoci Komisia mohla opraviť časť týkajúcu sa cestovných nákladov v žalobe, neurobila tak. Okrem toho, hoci bolo pravda, že na jednej konkrétnej strane žiadosti sťažovateľ skutočne uviedol nesprávny výpočet, „ *suma bola správna na strane 10 (70 % = 9500) a správna v priloženom rozpočte.* “ Sťažovateľ ďalej diskutoval o otázke cestovných nákladov s Komisiou a Komisia *ju „považovala za chybu TAO* “. Keďže Komisia prijala zodpovednosť, sťažovateľ bol spokojný a podpísal zmluvu. Čakanie na novú zmluvu by jej spôsobilo vážne finančné problémy. Sťažovateľ dostal zmluvu len tri týždne pred začatím projektu a práve Komisia navrhla „ *technické* “ riešenie, ktoré sťažovateľovi umožnilo požiadať o „ *doplnkové financovanie* “. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ zopakoval svoju žiadosť, aby mu Komisia zaplatila zvyšných 2 850 EUR cestovných nákladov.

12. Dňa 1. januára 2006 Výkonná agentúra pre vzdelávanie, audiovizuálny sektor a kultúru (EACEA) prevzala od TAO monitorovanie a správu projektov v oblasti mládeže.

13. Dňa 3. novembra 2006 spoločnosť *Moore Stephens LLP* (ďalej len „audítor“) na žiadosť EACEA vykonala audit výsledkov projektu.

14. Audítor vypracoval tri verzie svojej správy, i) prvú, 18. decembra 2006; II) druhý, 19. decembra 2007; a iii) tretí a konečný dátum 2. júna 2008. V tejto správe audítor odporučil Komisii, aby od sťažovateľa vymohla sumu 2 364 EUR za iné položky ako cestovné náklady.

15. Dňa 18. júla 2008 zaslala EACEA sťažovateľovi finančnú správu s názvom „ *konečná finančná situácia grantu MLÁDEŽ po audite“, v* ktorej ju požiadala o vrátenie sumy 2 364 EUR (ďalej len „rozhodnutie“). V rozhodnutí sa stanovilo, že:

„ *finančná situácia projektu [sťažovateľa] v súvislosti so zisteniami finančného auditu č. 1 (nesprávny výpočet nákladov na činnosť), č. 2 (cestovné náklady vykázané v záverečnej správe presiahli sumu v účtovných záznamoch) a č. 3 (prekročenie rozpočtu na cestovné náklady) je takáto:*

Navrhovaný grant na obdobie oprávnenosti: 27 325,00 EUR

Konečný grant dohodnutý po posúdení auditu: 21 986,00 EUR

Predbežné financovanie a zostatok, ktoré už boli vyplatené: 24 350,00 EUR

Na refundáciu výdavkov výkonnej agentúre: 2 364,00 EUR“ .

EACEA ďalej poukázala na to, že ak sťažovateľ nezareaguje do 60 dní, EACEA jej zašle oznámenie o dlhu, v ktorom uvedie podmienky a podmienky úhrady. Nezaplatenie uvedenej sumy v lehotách stanovených agentúrou EACEA by viedlo k úroku z odloženej platby.

16. Dňa 4. novembra 2008 EACEA zaslala sťažovateľovi oznámenie o dlhu a 20. januára 2009 mu zaslala výzvu na zaplatenie v celkovej výške 2 384.17 eura.

17. Dňa 28. januára 2009 sa sťažovateľ obrátil na ombudsmana.

PREDMET VYŠETROVANIA

18. Sťažovateľ tvrdil, že žiadosť EACEA o preplatenie uvedená v jej rozhodnutí bola nespravodlivá, pretože nezohľadnila cestovné náklady projektu, ktoré jej stále vznikli.

19. Sťažovateľ tvrdil, že EACEA by mu mala i) uhradiť skutočné cestovné náklady projektu v súlade s odporúčaním audítora uvedeným na strane 17 svojej správy z 18. decembra 2006; a ii) podrobne vysvetliť výpočty a závery uvedené v jeho rozhodnutí.

VYŠETROVANIE

20. Ombudsman 19. marca 2009 postúpil sťažnosť predsedovi Európskej komisie.

21. Ombudsmanovi bolo 8. júla 2009 doručené stanovisko Komisie vo francúzštine a 15. júla 2009 jeho preklad do angličtiny, ktorý zaslal sťažovateľovi s výzvou na predloženie pripomienok.

22. Sťažovateľ medzitým 19. apríla a 27. júna 2009 poskytol ombudsmanovi ďalšie informácie. Dňa 4. augusta 2009 predložila ombudsmanovi svoje pripomienky k stanovisku Komisie.

23. Po dôkladnom zvážení stanoviska a pripomienok ombudsman nebol spokojný s tým, že Komisia na sťažnosť primerane reagovala. Dospel preto k predbežnému zisteniu nesprávneho úradného postupu a v súlade s článkom 3 ods. 5 svojho štatútu navrhol Komisii priateľské riešenie.

24. Ombudsmanovi bola 1. marca 2010 doručená odpoveď Komisie, ktorú postúpil sťažovateľovi na pripomienkovanie. Sťažovateľ nedostal žiadne pripomienky.

ANALÝZA A ZÁVERY OMBUDSMANA

A. Údaje o nekalej povahe a súvisiace nároky

Argumenty predložené ombudsmanovi

25. Sťažovateľ tvrdil, že žiadosť EACEA o preplatenie uvedená v jej rozhodnutí bola nespravodlivá, pretože nezohľadnila cestovné náklady projektu, ktoré jej stále vznikli.

26. Na podporu tohto tvrdenia navrhovateľ tvrdil, že:

a) EACEA nedodržala odporúčanie audítora, ktoré bolo uvedené nižšie a ktoré sa týkalo cestovných nákladov, ktoré bolo uvedené na strane 17 jej správy z 18. decembra 2006:

„ ďalších 2 723 EUR by sa malo nahradiť (rozdiel medzi požadovanou sumou 9 500 EUR a skutočne vynaloženými nákladmi vo výške 9,373 EUR) [sic]“; a

b) Komisia najprv súhlasila so zaplatením sumy 9 500 EUR a neskôr zmenila svoj názor, pričom tvrdila, že NFR jej to neumožnila.

27. Sťažovateľ tvrdil, že EACEA by mu mala i) uhradiť skutočné cestovné náklady projektu v súlade s odporúčaním audítora uvedeným na strane 17 svojej správy z 18. decembra 2006; a ii) podrobne vysvetliť výpočty a závery uvedené v jeho rozhodnutí.

28. Komisia vo svojom stanovisku potvrdila svoj názor, že sťažovateľ sa dopustil chyby tým, že

nesprávne vyplnil sumu týkajúcu sa financovania Spoločenstvom v časti formulára žiadosti týkajúcej sa odhadovaných cestovných výdavkov. Komisia preto nemohla poskytnúť vyššie finančné prostriedky, než je financovanie deklarované a schválené sťažovateľom prostredníctvom svojho vlastného podpisu.

29. Komisia aj EACEA zamietli žiadosť sťažovateľa o dodatočné financovanie podľa podmienok nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev [3] , a zmluvných ustanovení schválených sťažovateľom.

30. EACEA nevedela o správe audítora z 18. decembra 2006, ktorá bola „ *neoficiálnym dokumentom* “. Dostala až správu z 19. decembra 2007 a záverečnú správu z 2. júna 2008. Audítor zistil, že šesť účastníkov projektu sťažovateľa bolo starších ako vek povolený v programe, ktorý bol od 15 do 25 rokov. V dôsledku toho zamietla náklady spojené s činnosťami týchto šiestich účastníkov.

31. V nadväznosti na sťažnosť EACEA požiadala audítora o ďalšie informácie o uvedenom zamietnutí. Audítor opätovne preskúmal spis a zistil, že šesť dotknutých účastníkov boli monitormi, ktorí sprevádzali skupinu mladých účastníkov projektu. Zabezpečili účinnosť vzdelávacieho procesu a ochranu a bezpečnosť účastníkov. Z toho vyplýva, že požiadavka týkajúca sa veku sa na nich nevzťahovala a ich náklady boli v dôsledku toho oprávnené. V dôsledku toho by Komisia zrušila svoj príkaz na vymáhanie a keďže už sťažovateľovi poskytla maximálnu sumu stanovenú v zmluve, projekt uzavrela na neurčito.

Predbežné posúdenie ombudsmana, ktoré viedlo k návrhu priateľského riešenia

32. Sťažovateľ vo svojich pripomienkach zdôraznil, že až do doručenia kópie stanoviska Komisie ombudsmanovi nikdy nevidel záverečnú správu audítora z 2. júna 2008. Po preskúmaní stanoviska bol sťažovateľ spokojný s tým, že Komisia nakoniec vysvetlila, prečo považovala niektoré náklady projektu za neoprávnené, a adresovala sťažovateľovi rozhodnutie so žiadosťou o preplatenie.

33. V tejto súvislosti ombudsman poznamenal, že predmetné vymáhanie sa netýka žiadnych súm týkajúcich sa cestovných nákladov, ktoré boli predmetom tejto sťažnosti, ale „ *nákladov na činnosti* “ niektorých účastníkov projektu sťažovateľa.

34. Ombudsmanka uvítala skutočnosť, že Komisia podnikla kroky na objasnenie výpočtov svojho rozhodnutia, a poznamenala, že tieto kroky viedli k zrušeniu jej príkazu na úhradu. Poukázal však na to, že uvedené kroky a výsledok nemali žiadny vplyv na tvrdenie sťažovateľa, že Komisia by mu mala uhradiť skutočné cestovné náklady projektu.

35. Ombudsmanka podrobne analyzovala aj ďalšie aspekty záverečnej správy audítora. V tejto správe audítor zistil, že i) oprávnené cestovné náklady predstavovali 9 372,03 EUR; II) zahrnuté cestovné náklady predstavovali 6 650 EUR; a v dôsledku toho (iii) bol celkový rozpočtový deficit vo výške 2 722,03 EUR, ktorý sa podľa zmluvy musel považovať za

neoprávnený. V tejto súvislosti však audítor akceptoval, že Komisia mohla zmeniť rozpočet alebo povoliť určité dodatočné financovanie sťažovateľovi. Konečné rozhodnutie o cestovných nákladoch však ponechal na agentúru EACEA za týchto podmienok:

„ *... ak TAO uviedol, že by bol ochotný zmeniť rozpočet alebo poskytnúť dodatočné finančné prostriedky na nápravu tohto administratívneho nedorozumenia (aj keď ústne), domnievame sa, že by sa to mohlo uskutočniť. Sme ochotní akceptovať vyššie opísaný problém ako nedorozumenie, ktoré možno napraviť pred konečným prijatím a validáciou tejto audítorskej správy. Konečné rozhodnutie ponechávame na zhodnotenie agentúry* EACEA.

36. V tejto súvislosti ombudsman poznamenal, že v priebehu vyšetrovania Komisia nespochybnila tvrdenie sťažovateľa, že Komisia navrhla „ *technické* “ riešenie problému, na základe ktorého by sťažovateľ požiadal o ďalšie „ *doplnkové financovanie* “.

37. Neskôr však Komisia vo svojom liste z 28. júla 2004 zamietla toto dodatočné financovanie z dôvodu, že medzičasom prijala „ *dôkladný posun prístupu* “. Hoci Komisia bola ochotná pomôcť, nemohla tak urobiť, pretože NFR jej bránila prideliť dodatočné finančné prostriedky sťažovateľovi [5] .

38. Ombudsman nechápal, prečo stanovisko audítora vyjadrené v júni 2008, že „ *mohlo byť vykonané* “ nemohlo byť rozhodujúce a umožnilo Komisii zmeniť svoje predchádzajúce stanovisko, ktoré bolo formálne vyjadrené v júli 2004.

39. Zdôraznil, že predmetná otázka je jednoduchou chybou, ktorú ako takú označila Komisia a opísala ako „ *administratívne nedorozumenie* “ audítorom. Komisia pokryla len cestovné náklady vo výške 6 650 EUR, pretože to bola suma omylom vložená sťažovateľom vo formulári žiadosti, ktorý riadne podpísal a schválil, zatiaľ čo oprávnené cestovné náklady sťažovateľa boli v súlade so záverečnou správou audítora 9 372,03 EUR. Inými slovami, ak by sa sťažovateľ nedopustil tejto chyby, Komisia by pokryla celú sumu 9 372,03 EUR zodpovedajúcu cestovným nákladom.

40. Ombudsman opakovane zdôraznil právnu povinnosť Komisie chrániť finančné záujmy Spoločenstva. Podľa názoru ombudsmana je len správne, že Komisia vynakladá úsilie, aby zaručila, že žiadne finančné prostriedky nebudú poskytnuté bez náležitého odôvodnenia.

41. V prejednávanej veci bolo nesporné, že cestovné náklady, ktoré audítor uviedol vo svojej záverečnej správe, zodpovedali nákladom, ktoré vznikli sťažovateľovi v rámci jeho projektu programu Mládež. Ombudsman sa okrem toho domnieval, že chyba sťažovateľa bola taká patentovaná, že Komisia, hoci ústne, súhlasila s riešením tejto chyby. Komisia to v súvislosti s týmto prešetrovaním nespochybnila a potvrdila [6] , že, ako tvrdil sťažovateľ vo svojom liste zo 6. júla 2004, na strane 10 žiadosti sťažovateľa skutočne identifikovala 9 500 EUR ako „[t] ravel costs *(70 % skutočných nákladov)“* , t. j. „[t] celková *suma požadovaná z programu MLÁDEŽ“* .

42. Ombudsman považoval za primerané, že v prípadoch, keď sa v čase podania prihlášky vyskytnú patentové chyby, príslušná inštitúcia by mala pri posudzovaní tejto žiadosti poskytnúť

žiadateľovi, ktorý sa dopustil chyby, možnosť ju opraviť [7] . Alternatívne, ak sa chyba zistí až po podpísaní zmluvy, je rozumné túto zmluvu zodpovedajúcim spôsobom zmeniť. Hoci sťažovateľ, ktorý bol v konečnom dôsledku slabšou zmluvnou stranou, netrval na tejto zmene, zásady zmýšľavosti a spravodlivosti si od Komisie vyžadovali, aby v tejto súvislosti prevzala iniciatívu. Inštitúcia to však neurobila.

43. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa neuhradenie skutočných a oprávnených cestovných nákladov sťažovateľa ombudsmanovi zdalo nielen nespravodlivé, ale aj nezlučiteľné so zásadou proporcionality, ako sa stanovuje v Európskom kódexe dobrej správnej praxe [8] .

44. Ombudsmanka teda dospela k predbežnému záveru, že odmietnutie EACEA pokryť zvyšnú časť cestovných nákladov sťažovateľa na projekt predstavuje prípad nesprávneho úradného postupu. Preto predložil zodpovedajúci návrh na priateľské riešenie v súlade s článkom 3 ods. 5 svojho štatútu, že

„ EACEA by mohla zaplatiť sťažovateľovi zvyšné 2 722,03 EUR zo svojich cestovných nákladov na projekt.“

Argumenty predložené ombudsmanovi po jeho priateľskom návrhu riešenia

45. EACEA považovala návrh ombudsmanky na priateľské riešenie za primeraný a súhlasila s tým, že sťažovateľovi uhradí zvyšných 2 722,03 EUR cestovných nákladov na projekt.

46. Sťažovateľ telefonicky potvrdil, že je spokojný s výsledkom vyšetrovania.

Posúdenie ombudsmana po jeho priateľskom návrhu riešenia

47. Ombudsman víta prijatie návrhu na priateľské riešenie zo strany agentúry EACEA a jej ochotu vyriešiť sťažnosť. Preto prípad uzavrie.

B. Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti ju ombudsman uzatvára týmto záverom:

Ombudsman víta prijatie návrhu na priateľské riešenie zo strany agentúry EACEA a jej ochotu vyriešiť sťažnosť. Preto prípad uzatvára.

Sťažovateľ, riaditeľ EACEA a predseda Komisie budú o tomto rozhodnutí informovaní.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Štrasburgu 19. mája 2010

[1] Sťažovateľ „ *je mimovládna, nezisková a nestranná organizácia, ktorá pracuje na rozvoji európskej (nadnárodnej) verejnej sféry* “ (www.acc.eu.org) [Prepojenie].

[2] Ombudsman poznamenáva, že podľa stanoviska Komisie mu TAO pomáhal s administratívnym riadením centralizovaných opatrení v rámci akčných programov Spoločenstva Socrates, Leonardo a Mládež do 31. decembra 2005. TAO a Komisia sa preto budú odteraz uvádzať len ako „Komisia“.

[3] Ú. v. ES L 248, 2002, s. 1.

[4] Citované na strane 17 kópie záverečnej správy audítora, ktorú predložila Komisia ombudsmanovi spolu so stanoviskom.

[5] List Komisie z 28. júla 2004 obsahuje tieto vyhlásenia: „ … *predchádzajúca prax pred rokom 2003 vykonala zmeny rozhodnutí o udelení grantu, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti. Tieto rozhodnutia boli na uvážení Komisie. V tejto súvislosti bol TAO ochotný pomôcť pri hľadaní priaznivého riešenia situácie…* [I] *n 2003 nadobudlo účinnosť nové nariadenie o rozpočtových pravidlách (NFR)… Problém s vaším projektom prišiel v čase, keď Komisia prijala dôkladnú zmenu prístupu, a zostáva v platnosti: po prijatí a potvrdení rozhodnutia výberovej komisie Komisiou (v súlade s podmienkami nariadenia o rozpočtových pravidlách – článok 111 vykonávacích opatrení) nie je povolené žiadne dodatočné zistenie z akýchkoľvek dôvodov…* [T] *on a príslušné služby pre mládež v Komisii sa napriek tomu usilovali o výnimku z tohto pravidla s cieľom umožniť pridelenie dodatočných finančných prostriedkov; začiatkom roka 2004 bolo úplne jasné, že nové nariadenie o rozpočtových pravidlách nepovolí zmenu a doplnenie grantu za takýchto okolností…* “.

[6] Komisia priložila kópiu žiadosti sťažovateľa spolu so svojím stanoviskom.

[7] Pozri analogicky vec T-211/02, Tideland *Signal Ltd/Komisia Európskych spoločenstiev* , Zb. 2002, II-3781, bod 37: … *právomoc* [požadovať objasnenie] *musí byť, najmä v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných práva Spoločenstva, sprevádzaná povinnosťou vykonávať túto právomoc za okolností, keď je objasnenie ponuky jednoznačne prakticky možné a nevyhnutné… Hoci hodnotiace výbory Komisie nie sú povinné hľadať vysvetlenie vo všetkých prípadoch, keď je ponuka nejednoznačne vypracovaná, majú povinnosť venovať určitú pozornosť pri posudzovaní obsahu každej ponuky. V prípadoch, keď z podmienok samotnej ponuky a z okolitých okolností, ktoré sú Komisii známe, vyplýva, že nejednoznačnosť má pravdepodobne jednoduché vysvetlenie a dá sa ľahko vyriešiť, je v zásade v rozpore s požiadavkami riadnej správy vecí verejných, aby hodnotiaca komisia zamietla ponuku bez toho, aby využila svoju právomoc požadovať objasnenie. Rozhodnutie o zamietnutí ponuky za takýchto okolností môže byť postihnuté zjavne nesprávnym posúdením inštitúcie pri výkone tejto právomoci.* “

[8] Článok 6 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe stanovuje:

„ 1. Pri prijímaní rozhodnutí úradník zabezpečí, aby prijaté opatrenia boli primerané sledovanému cieľu. Úradník sa predovšetkým vyhýba obmedzovaniu práv občanov alebo ukladaniu poplatkov za ne, ak tieto obmedzenia alebo poplatky nie sú v primeranom vzťahu k účelu vykonávanej činnosti.

2. Pri prijímaní rozhodnutí úradník rešpektuje spravodlivú rovnováhu medzi záujmami súkromných osôb a všeobecným verejným záujmom. “